

عنوان مقاله:

نسبت تخیل با امید، پیشرفت و همبستگی اجتماعی در فلسفه ریچارد رورتی

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 16، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد مهدی شجاعی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد فلسفه دانشگاه شهید بهشتی

مرتضی نوری - گروه آموزشی فلسفه دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به جایگاه تخیل در فلسفه ریچارد رورتی می پردازد. تصور می شود که تخیل نقشی کلیدی در فلسفه رورتی دارد و فهم جایگاه تخیل در اندیشه رورتی می تواند به درک ما از قابلیت ها و دغدغه های اصلی فلسفه او کمک کند. به نظر می رسد که رورتی درصدد است تخیل را جایگزین خرد و عقل استدلالی نماید. ما نشان خواهیم داد که این جایگزینی برآمده از ضرورت منطقی فلسفه رورتی و نتیجه نگاه انتقادی وی به ایده «صدق» و جایگزینی آن با ایده «توجه» است. از این منظر، تخیل می تواند، با پیش نهادن بدیل هایی برای وضع موجود، زمینه را برای پیشرفت، امید و همبستگی اجتماعی فراهم آورد. در این مقاله، در قالب جایگاه تخیل در اندیشه رورتی، تلاش می شود ایده تخیل و جایگاه آن در نسبت با مفاهیم کلیدی فلسفه او از جمله امید، همبستگی اجتماعی و دموکراسی بررسی شود. به نظر می رسد که رورتی تنها با تکیه بر عنصر تخیل، به عنوان جایگزینی برای عقل استدلالی، است که می تواند پروژه خود را تحت عنوان نئوپراگماتیسم به اجرا درآورد.

کلمات کلیدی:

تخیل، صدق، استعاره، همبستگی اجتماعی، هم ذات پنداری، آبرونی، دموکراسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766151>

